

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΩΝ Ο ΜΑΛΚΟΛΜ ΤΕΡΝΜΠΟΥΛ

«Πάγωσε» η αύξηση στο GST, καυτή πατάτα το φορολογικό

Παρών» δήλωσε -επιτέλους- το Σαββατοκύριακο ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, βάζοντας πάγο στη συζήτηση για την αύξηση στο GST που προωθεί έστω άτυπα ο Θησαυροφύλακας, Σκοτ Μόρισον, για το... καλό μας βέβαια, μα ουσιαστικά για να μειώσει τους φόρους εισοδήματος που πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες. Επιτέλους, ο πρωθυπουργός πήρε μια πρώτη σημαντική απόφαση και ο Μόρισον γέυτηκε την πρώτη πολιτική του ήττα, αλλά όπως έχουν τα πράγματα στο Λίμπεραλ Πάρτι, ουδένα προ του τέλους μακάριζε, γιατί δεν αποκλείεται ν' ανατραπεί από το υπουργικό συμβούλιο η απόφαση του κ. Τέρνμπουλ. Ήδη το Business Council εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του και χαρακτήρισε «κακή ενέργεια» την απόφαση του κ. Τέρνμπουλ, επειδή η αύξηση στο GST σήμαινε και μείωση στους φόρους που πληρώνουν τα μέλη του.

Όμως, οι σημερινές συνθήκες ευνοούν τον πρωθυπουργό και θα πρέπει να τις αξιοποιήσει, γιατί ενώ ο ίδιος απολαμβάνει μεγάλη δημοτικότητα, το κόμμα του δεν μπορεί να θεωρεί δεδομένη μια εκλογική νίκη με αντιλαϊκές πολιτικές σαν την αύξηση στο 15% το GST. Όπως γράψαμε πρόσφατα, μια στροφή 3,5% εναντίον των Λίμπεραλ εξαιτίας όποιας αντιλαϊκής κυβερνητικής απόφασης, θα ήταν αρκετή για να κερδίσουν τις εκλογές οι Εργατικοί, έστω με τον Μπιλ Σόριεν στην ηγεσία τους.

Η υποχώρηση του κ. Τέρνμπουλ, εξάλλου, μπροστά στη λαϊκή αντίδραση, δείχνει ακόμη μια φορά πόσο καλά λειτουργεί η δημοκρατία στη χώρα μας, όπου η κυβέρνηση λαμβάνει σοβαρά υπόψη τις διαφωνίες των ψηφοφόρων στις πολιτικές της σε προεκλογική περίοδο, αλλά και πως οι μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό παραμένουν πονοκέφαλος για το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης.

Οι σοφιστείες των νεοφιλελευθέρων πως η μείωση των φόρων για τους πατρικούς και τις εταιρείες τους φέρνει ανάπτυξη και ευημερία στους πληβείους δεν έχουν πια πέραση πια, γιατί έχει αποδειχτεί περίτρανα πως μόνο η αύξηση στους μισθούς μπορεί να τονώσει την αγορά και να κινήσει την οικονομία. Τα τραγικά αποτελέσματα της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας βλέπουμε στην Ελλάδα, όπου η δραστική μείωση στους μισθούς και τις συντάξεις προκάλεσε την βαθειά οικονομική κρίση, με χρεοκοπία εκατοντάδων χιλιάδων μικρών επιχειρηματιών και τη δημιουργία 1,5 εκατομμυρίου ανέργων.

Αντίθετα, οι πραγματικοί μισθοί στη Γερμανία αυξήθηκαν το 2015 με τον ταχύτερο ρυθμό των τελευταίων τουλάχιστον 20 ετών, ενισχύοντας την ιδιωτική κατανάλωση, που έχει γίνει ο βασικός κινητήριος μοχλός της οικονομίας. Οι μικρές επιχειρήσεις στην Αυστραλία δεν μπορούν να πληρώσουν αυξημένους μισθούς τα Σαββατοκύριακα, ακριβώς επειδή οι μισθοί στην Αυστραλία έχουν

μείνει στάσιμοι, ενώ οι τιμές κινούνται ανοδικά. Τα τρόφιμα έχουν γίνει σχεδόν είδη πολυτελείας, η αγορά του πρώτου σπιτιού είναι όνειρο απατηλό και μόνο η μείωση στη τιμή της βενζίνης ανακουφίζει τα νοικοκυριά προς το παρόν. Το 36% των συνταξιούχων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και αλίμονο στους χαμηλόμισθους αν δεν φέρνει η γυναίκα έναν δεύτερο μισθό στο σπίτι. Εφόσον, φυσικά, δεν χρειάζεται να στείλει το παιδί της σε παιδικό σταθμό που θα απορροφήσει το μεγαλύτερο μέρος του μισθού της...

Το πρόβλημα με την κυβέρνηση Τέρνμπουλ -και το ομολόγησε ο κ. Αθα Συνοδινός- είναι πως λείπει πολλά για τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις, αλλά ακόμη δεν έχει αποφασίσει τίποτε. Όμως, ίσως το κάνει εσκεμμένα για να επιρρεάσει ψυχολογικά τους πολίτες και να αποδεχτούν στο τέλος μια όποια απόφασή της, αλλά είναι πολύ επικίνδυνο γιατί είδαμε και ο Τόνι Αμποτ ένωσε στο πετσί του την λαϊκή οργή από τον άδικο πρώτο Προϋπολογισμό του που τον εξόντωσε πολιτικά.

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ και ο Σκοτ Μόρισον θα πρέπει να παρουσιάσουν τον Μάιο έναν δίκαιο Προϋπολογισμό και φορολογικές μεταρρυθμίσεις που θα ευνοούν την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αν θέλουν ν' αποφύγουν εκλογικές περιπέτειες με νεοφιλελεύθερα πειράματα.

Η Ελλάδα στο Newcastle

Προχθές Κυριακή ταξίδεψα στο Newcastle για την απονομή τιμητικής διάκρισης από την ΑΧΕΠΑ στον Alf Clive Carpenter, 98 χρονών, τελευταίο επιζώντα αυστραλό στρατιώτη που πολέμησε και τραυματίστηκε στην Μάχη της Κρήτης. Ήταν ακόμη μια πετυχημένη εκδήλωση της ΑΧΕΠΑ με πολλές παραμέτρους που θα διαβάσετε στην αυριανή έκδοση με πλούσιο φωτογραφικό ρεπορτάζ.

Σήμερα θα ήθελα να αναφερθώ στις μεγάλες και προφανώς αποτελεσματικές προσπάθειες της Ενορίας Κοινότητας «Αγίων Αποστόλων» να κρατήσουν ζωντανή την ελληνική ταυτότητα σε μια επαρχιακή πόλη της ΝΝΟ, μακριά από την μάζα του Ελληνισμού στις πολιτικές πρωτεύουσες.

Η θερμή υποδοχή και η ελληνική φιλοξενία που επεφύλαξαν στους εκδρομείς οι Novocastrian συμπατριώτες μας μέσα στο ελληνικότατο περιβάλλον της αίθουσας εκδηλώσεων και ο πανταχού παρών ιερατικός προϊστάμενος, αιδ. π. Νικόλαος Σκορδιλής, σαν τέλειος οικοδεσπότης. Αποκορύφωμα ήταν το χορευτικό συγκρότημα από μικρά παιδιά που χόρεψαν με πάθος ελληνικούς χορούς άψογα για την ηλικία τους, παιδάκια που ίσως

να μην έχουν επισκεφθεί καν την πατρίδα των προγόνων τους και όμως κουβαλούν στις μικρές πλάτες τους το μεγάλο βάρος της ελληνικής παράδοσης. Η Ελλάδα, φίλοι μου, καλά κρατεί στο Newcastle!

Η έδρα Μπάρτον

Αφού μιλάμε για τις προσεχείς εθνικές εκλογές, να σας μεταφέρω την πληροφορία πως το χρίσμα των Εργατικών για την έδρα Μπάρτον θα διεκδικήσουν εκτός από τον Γιώργο Βελή, ο συμπάροικος δημοτικός σύμβουλος στο Rockdale, Ανδρέας Τσουνής και κάποιος Αυστραλός που δεν γνωρίζω το όνομά του. Μετά τις αλλαγές στα εκλογικά όρια της έδρας Μπάρτον ωφελήθηκε το Εργατικό Κόμμα, που προηγείται κατά 5,8% και το οποίο θα πρέπει να ανατρέψει πάλι ο συμπατριώτης μας Λίμπεραλ Βουλευτής, Νίκος Βαρβαρής, όπως έκανε με επιτυχία στις εκλογές το 2013.

Τότε οι Εργατικοί είχαν μεγαλύτερη πλειοψηφία με 6,86%, όμως ο κ. Βαρβαρής την κάλυψε σχετικά άνετα και κέρδισε τη βουλευτική έδρα με στροφή 7,17% υπέρ των Λίμπεραλ. Κατά τη γνώμη μου, ο κ. Βαρβαρής μπορεί να κερδίσει πάλι την έδρα του, επειδή έχει δημιουργήσει μια ισχυρή εκλογική βάση και επειδή δεν θα

έχει αντίπαλο τον παλαιόμαχο και σκληρό αντίπαλο Τόνι Αλμπανίζ, που προτίμησε να μη διεκδικήσει την Μπάρτον. Υποπεύουμαι ότι αυτή η απόφαση του κ. Αλμπανίζ, περιέχει κάποιο μήνυμα.

Λαϊκές διαμαρτυρίες

Συμφωνούσα με τις λαϊκές διαμαρτυρίες και απεργίες όταν κυβερνούσαν ο Σαμαράς με το Βενιζέλο, συμφωνώ και τώρα που κυβερνά ο Τσίπρας, γιατί είναι απόλυτα δικαιολογημένη η αγανάκτηση των Ελλήνων ύστερα από πέντε χρόνια φτώχειας και δυστυχίας. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν παίρνει συγχωροχάρτι επειδή έχει καλές προθέσεις και τελοσπάντων προσπαθεί μάταια ν' αντισταθεί στους πανίσχυρους δανειστές, αλλά έχει μεγάλη ευθύνη επειδή υποσχέθηκε πράγματα που δεν μπορούσε να εφαρμόσει.

Πάντως, εκείνο που μου φαίνεται ύποπτο με τους αγρότες είναι πως αρνούνται να συζητήσουν με την κυβέρνηση και απαιτούν να παραδοθεί άνευ όρων. Διερωτώμαι, λοιπόν, αν πραγματικά θέλουν να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους με διαπραγματεύσεις, ή στόχος τους είναι να επανέλθει στην εξουσία το δίδυμο της συμφοράς, Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ.

Αμ' ο άλλος ο Λαφαζάνης τί σου λέει; Καμαρώνει επειδή μια αριστερή κυβέρ-

νηση «πνέει τα λούστια» και θ' αντικατασταθεί από τη Νέα Δημοκρατία, εκτός αν πιστεύει πως θα κερδίσει αυτός τις επόμενες εθνικές εκλογές. Αλλά με το μυαλό που κουβαλάει, δεν αποκλείεται να πιστεύει κιόλας ότι ο ελληνικός λαός θα του εμπιστευτεί το μέλλον του!

Καλό!

Τέσσερις ναυαγοί ηλικίας 20, 40, 50 και 70 ετών βρίσκονται σε ένα νησί και σε απόσταση αναπνοής σε ένα άλλο νησί βρίσκονται ισάριθμα πανέμορφα μοντέλα.

Ο 20άρης λέει: Γρήγορα να κολυμπήσουμε να πάμε απέναντι στα κορίτσια!

Ο 40άρης του απαντά: Καλά μην βιάζεσαι και τόσο.

Ο 50άρης προτείνει: Εγώ λέω να κατασκευάσουμε μία σχεδία

Ο 70άρης: Για σταθείτε ρε παιδιά. Γιατί να τα κάνουμε όλα αυτά; Αφού κι από εδώ βλέπουμε!

Ακόμη ένα:

- Γιώργο νομίζω ότι με απατάς!

- Γιατί το λες αυτό;

- Τι γιατί ρε Γιώργο! Έχεις κραγιόν στο λαιμό σου!

- Έλα Χριστέ και Παναγία... ούτε κραγιόν δεν μπορούμε να βάλουμε στο λαιμό μας...